

ผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นฐานที่มีต่อทักษะ
ภาษาอังกฤษ ด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย

The Effects of Simulation Based-Learning Experience Provision on
English Speaking and Listening Skills of Young Children

พัทธดนย์ รัตนพิทักษ์^{1*} ชลาธิป สมานิติ² และ อรพรรณ บุตรกัตัญญู³

^{1*}ผู้ประพันธ์บรรณกิจ ภาควิชาการศึกษา สาขาวิชาปฐมวัยศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ อีเมล: Pattadol.r@ku.th

²ภาควิชาการศึกษา สาขาวิชาปฐมวัยศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อีเมล: satchs@ku.ac.th

³อีเมล: feduopb@ku.ac.th

Pattadol Rattanapitak^{1*} Chalathip Samahito² and Oraphan Butkatunyoo³

^{1*}Corresponding Author, Department of Education, Major of Early Childhood Education, Faculty of Education, Kasetsart University, Email: Pattadol.r@ku.th

²³Department of Education, Major of Early Childhood Education, Faculty of Education, Kasetsart University ²Email: satchs@ku.ac.th ³Email: feduopb@ku.ac.th

Received: July 30, 2024 / Revised: October 10, 2024 / Accepted: October 21, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นฐานที่มีต่อทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย กลุ่มเป้าหมายเป็นเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 สถานรับเลี้ยงเด็ก The Edu จำนวน 14 คน โดยใช้เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย แผนจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นฐาน 24 แผน แบบประเมินทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูด 20 ข้อ และแบบสังเกตทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูด เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า เด็กที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นฐานมีทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง โดยทักษะภาษาอังกฤษการฟังและการพูดก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 11.57 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.16 และหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 18.57 และมีค่าเบี่ยงเบนเท่ากับ 1.22 เด็กเกิดการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูดและการฟังโดยสามารถพูดจากการใช้คำศัพท์จนสามารถพูดเป็นประโยคที่ถูกต้องได้ และสามารถเข้าใจความหมาย ใช้คำศัพท์และประโยคภาษาอังกฤษผ่านบทบาทและสถานการณ์จำลองได้อย่างถูกต้อง

คำสำคัญ: สถานการณ์จำลอง ทักษะการฟัง ทักษะการพูด เด็กปฐมวัย

Abstract

The objective of this study was to examine the effects of simulation-based provision on the English speaking and listening skills of pre-school children. The participants comprised fourteen third-year students enrolled at The Edu Kindergarten during the 2nd semester of 2023. Twenty-four periods of English simulation-based learning experience following lesson plans were conducted with the class. Twenty items of English listening and speaking skills assessment, and the observations of listening and speaking were applied to collect the data. Descriptive statistical processes were employed for data analysis while analyze the texts. The findings suggest that the English speaking and listening skills of the participants who received the treatment of the simulation-based learning experience provision increased comparing to their previous scores before the treatment. The mean score and the standard deviation were 18.57 and 1.22 respectively as opposed to 11.57 and 4.16 prior to the treatment. The English-speaking skills of participants were developed from words to correct sentences speaking. As well as listening skills, English vocabularies and sentence structures were used correctly as shown by the comprehensive performance in the assessed and observed speaking simulation tasks.

Keywords: simulation-based Learning, speaking skills, listening skills, young children

บทนำ

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย นอกจากเป็นการเรียนรู้ความหมายของสิ่งต่าง ๆ ยังเป็นช่วงเวลาแรกสำหรับเด็กในการเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ ที่ใช้ในสังคม เช่น ทักษะภาษาอังกฤษการฟังและการพูด ซึ่งเป็นทักษะที่เด็กจะได้เรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่องในระดับขั้นที่สูงขึ้น โดยครูปฐมวัยสามารถที่จะเสริมทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพเนื่องจาก ALTA Language Services (2023) กล่าวว่าเด็กในช่วงอายุ 4-6 ปีนั้นอยู่ในช่วงเวลา Critical Period ซึ่งเป็นช่วงเวลาของเด็กที่สามารถซึมซับภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยหนึ่งในสาเหตุนั้นเนื่องจากสมองจะสามารถปรับตัวเข้ากับประสบการณ์หรือเหตุการณ์ที่เจอได้ง่าย ทำให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้เด็กปฐมวัยนั้นมีหลายวิธี วิธีหนึ่งคือการเปิดโอกาสให้เด็ก ๆ ได้เรียนรู้จากสภาพแวดล้อมจริง แต่ทว่าการจัดเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมจริงผ่านอาจมีค่าใช้จ่ายที่สูง และอาจไม่ปลอดภัยในการเดินทาง หรือไกลจากโรงเรียน ซึ่งครูสามารถจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้แก่เด็ก ๆ ได้โดยจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้เหมือนกับสภาพแวดล้อมจริงให้ได้มากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับหลักการวิธีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นฐาน

วิธีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นฐาน Boonchuewong (2013) กล่าวว่าเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่นำสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในพื้นที่จริงนั้นมาจัดประสบการณ์ให้แก่เด็ก ๆ ผ่านการจัดสภาพแวดล้อมห้องเรียนเสมือนกับสถานที่จริง เด็กนั้นได้รับบทบาทสมมติพร้อมกับเงื่อนไข กติกา การปฏิบัติที่คล้ายคลึงกับสถานการณ์จริงนั้นมาใช้ในการทำกิจกรรมโดย Sinthuchai & Ubolwan (2017) ได้กล่าวว่าการจัดประสบการณ์โดยใช้สถานการณ์จำลองช่วยเสริมสร้างให้เด็กมีทักษะ ความรู้ และ ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องผ่านการเรียนรู้แบบจำลองในห้องเรียนโดยที่เด็กนั้นไม่จำเป็นต้องเผชิญในสถานการณ์หรือสถานที่จริง ผนวกเข้ากับการสอนภาษาแบบธรรมชาติ ที่เป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เด็กจะได้เรียนรู้ความหมายของสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว โดยเด็กเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ ซึ่ง Panthong (2011) ได้กล่าวว่า การสอนภาษาแบบธรรมชาติเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้ความหมายของสิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่รอบตัวไปพร้อมกับองค์ความรู้ ประสบการณ์และสื่อสิ่งของประกอบที่เป็นของจริงและสามารถพบเจอได้ในชีวิตประจำวัน

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับเด็กปฐมวัยเห็นความสำคัญของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้กับเด็ก ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นฐานที่มีต่อทักษะภาษาอังกฤษทั้งด้านการฟังและการพูด ผลที่ได้เป็นประโยชน์ต่อครู ผู้เลี้ยงดูเด็กปฐมวัยศึกษาและประถมศึกษาตอนต้นที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รวมถึงนักการศึกษาที่นำแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองไปปรับใช้ในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

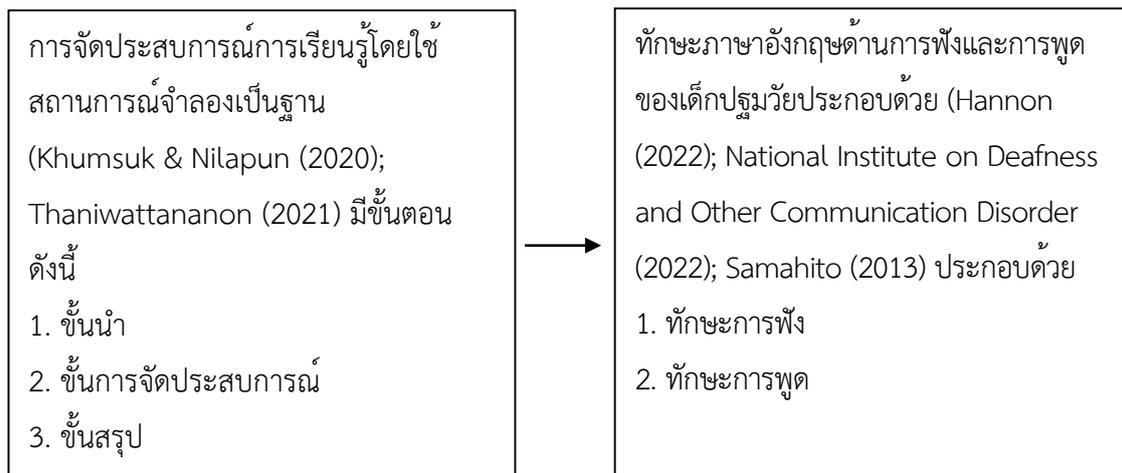
เพื่อศึกษาผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นฐานที่มีต่อทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูดในเด็กปฐมวัย

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา ประกอบด้วย การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นฐาน ซึ่งใช้หลักการสอนภาษาแบบธรรมชาติที่จำลองสถานการณ์ทั้งหมด 3 สถานการณ์โดยแบ่งเป็นการจัดประสบการณ์ผ่านสถานการณ์ละ 8 ครั้ง รวมทั้งสิ้น 24 ครั้ง

ขอบเขตด้านเวลา ใช้เวลาทั้งสิ้น 8 สัปดาห์ที่รวมการทำแบบประเมินก่อนและหลังการทดลอง สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 40 นาที

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายคือเด็กปฐมวัยชายและหญิงที่มีอายุ 4-5 ปี ที่ศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาค
การเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 สถานรับเลี้ยงเด็ก The EDU จังหวัดปทุมธานี จำนวน 14 คน

เครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยได้ออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดยศึกษาหลักการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้
สถานการณ์จำลองเป็นฐานและการจัดประสบการณ์ภาษาแบบธรรมชาติ ผู้วิจัยศึกษาสถานที่และ
สถานการณ์จำลองรอบพื้นที่กลุ่มเป้าหมายที่เหมาะสมควบคู่กับการตรวจสอบแก้ไขร่วมกับอาจารย์ที่
ปรึกษาและครูชาวต่างชาติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นฐานทั้งหมด 24 แผน
จัดสัปดาห์ละ 3 วัน เป็นจำนวน 8 สัปดาห์ โดยแบ่งเป็น สถานการณ์ในร้านอาหาร 8 แผน ซุปเปอร์มาร์เก็ต 8
แผน และ ห้างสรรพสินค้า 8 แผน โดยเด็กจะได้ใช้ทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูดประโยค
และคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ แต่ละแผนจะประกอบด้วย 3 ขั้นตอน 1. ชี้นำเป็นขั้นที่เด็ก
แบ่งปันประสบการณ์เกี่ยวกับสถานการณ์จำลอง เรียนรู้ ประโยคและคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เข้าใจกฎ
หรือเงื่อนไขขณะทำกิจกรรม 2. ขั้นตอนจัดประสบการณ์ เด็กทำกิจกรรมในสถานการณ์จำลอง
3. ขั้นสรุป เด็กสรุปสะท้อนความคิดและทบทวนองค์ความรู้ แผนได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ
เครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญซึ่งประเมินค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.66-1.00 ทุกแผน ถือว่านำไปใช้ได้ทุกแผน
โดยไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2. แบบประเมินทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูดในเด็กปฐมวัย ทั้งหมด 20 แบ่งเป็น 1) การฟังประโยคและคำศัพท์ภาษาอังกฤษจำนวน 10 ข้อ และ 2) การพูดประโยคและคำศัพท์ภาษาอังกฤษจำนวน 10 ข้อ โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลก่อน (Pretest) และหลังการจัดประสบการณ์ (Posttest) ผู้เชี่ยวชาญได้ประเมินค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.66-1.00 ทุกข้อ ถือว่าแบบประเมินสามารถนำไปใช้ได้ทุกข้อ โดยไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3. แบบสังเกตทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูดในเด็กปฐมวัย โดยผู้วิจัยบันทึกพฤติกรรมทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูดหลังการจัดประสบการณ์ และนำไปวิเคราะห์ในแต่ละสัปดาห์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือเพื่อติดต่อขออนุญาตผู้อำนวยการสถานรับเลี้ยงเด็ก The EDU ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลการวิจัย

2. ผู้วิจัยนำแบบประเมินทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูดในเด็กปฐมวัยประเมินกลุ่มเป้าหมายก่อนการจัดประสบการณ์ (Pretest)

3. ผู้วิจัยดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นฐานตามแผนกับกลุ่มเป้าหมาย และบันทึกทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยลงในแบบสังเกต

4. ผู้วิจัยประเมินทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูดในเด็กปฐมวัยโดยใช้แบบประเมินทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูดหลังการจัดประสบการณ์ (Posttest)

5. ผู้วิจัยนำแบบสังเกตทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูดในเด็กปฐมวัยมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำผลคะแนนที่ได้จากแบบประเมินทักษะการฟังและการพูดในเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ มาหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูดในเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์

3. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาโดยนำแบบสังเกตทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูดในเด็กปฐมวัยมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นฐาน มีคะแนนเฉลี่ยรวมทั้งทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูดหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ($\mu = 18.57$) สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์ ($\mu = 11.57$) และเมื่อแยกเป็นรายด้านด้านการฟัง มีคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ($\mu = 9.28$) สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์ ($\mu = 7.14$) ด้านการพูด มีคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ($\mu = 9.28$) สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์ ($\mu = 4.42$) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบผลคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมทั้งทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูดในเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นฐานรายด้านและรวม

ทักษะ ภาษาอังกฤษ	ก่อนการจัดประสบการณ์		หลังการจัดประสบการณ์	
	ค่าเฉลี่ย (μ)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)	ค่าเฉลี่ย (μ)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)
ด้านการฟัง	7.14	1.70	9.28	0.82
ด้านการพูด	4.42	2.87	9.28	0.72
รวม	11.57	4.16	18.57	1.22

ผลที่ได้จากการสังเกตทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูดในเด็กปฐมวัย พบว่าเด็กสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูดได้ดีขึ้นโดยทักษะการฟัง ในก่อนจัดประสบการณ์เด็กเงียบเฉย ไม่พูดจาโต้ตอบ บางคนไม่เข้าใจว่าจะต้องพูดโต้ตอบอย่างไร เด็กค่อย ๆ เริ่มเข้าใจ สามารถร่วมกิจกรรมได้ดีมากขึ้น เด็กค่อย ๆ พูดออกมาเป็นคำศัพท์ พูดเป็นประโยคสั้น ๆ โต้ตอบได้สอดคล้องกับสถานการณ์ได้ดีขึ้น สามารถนำประโยคเดิมมาใช้ในการทำกิจกรรมครั้งใหม่ได้ จนกระทั่งในสัปดาห์สุดท้ายของการทดลอง เด็กทุกคนสามารถฟังและพูดโต้ตอบในสถานการณ์จำลองที่ดีขึ้นได้อย่างชัดเจน สามารถแสดงพฤติกรรม แสดงสีหน้า ท่าทางสอดคล้องกับสถานการณ์

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายการวิจัยดังนี้

1. จากการที่เด็กได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นฐานมีทักษะด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น เนื่องจากการจัดประสบการณ์เรียนรู้ดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาสถานการณ์จำลองที่เหมาะสมกับเด็กจากการสำรวจสภาพแวดล้อมรอบโรงเรียน โดยเลือก ร้านอาหาร ซูเปอร์มาร์เก็ต และ ห้างสรรพสินค้ามาใช้ในการจัดกิจกรรม ในขั้นนำของการจัดประสบการณ์เด็ก ๆ สามารถเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับสถานที่และบทบาทของผู้คนในสถานการณ์จริงที่

เคยพบเจอ เรียนรู้ในมุมมองประสบการณ์ของเพื่อน และนำมาใช้ในการทำกิจกรรมร่วมกันกับเพื่อน ๆ ผ่านบทบาทที่ได้รับในชั้นการจัดประสบการณ์ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้ประโยคและคำศัพท์ภาษาอังกฤษ พร้อมนำไปใช้ร่วมกับทักษะผ่านการจำลองเป็นบทบาทต่าง ๆ ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะ ทั้งด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรม และร่วมกันสรุปบททวนองค์ความรู้หลังการทำ กิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับ Sinthuchai & Ubolwan (2017) ที่กล่าวถึงการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นฐานไว้ว่าเด็กเรียนรู้และเกิดความเข้าใจและได้รับองค์ความรู้ต่าง ๆ ไปพร้อมกับการพัฒนาทักษะผ่านการทำกิจกรรมในสถานการณ์จำลองที่ครูจัดขึ้น เกิดความเข้าใจในวิธีทำ หรือขั้นตอนต่าง ๆ ที่สามารถนำไปปรับใช้ได้ในอนาคต ทำให้เด็ก ๆ มีความมั่นใจในตนเองมากขึ้นและ ยังส่งผลให้เด็กสามารถทำสิ่งต่าง ๆ ในสถานการณ์จริงได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับบทบาทจริง และ Khumsuk & Nilapun (2020) ที่กล่าวว่า เด็ก ๆ จะได้พัฒนาทักษะและเรียนรู้ผ่านสถานการณ์ที่จำลอง ขึ้นมา ทำให้เกิดประสบการณ์และการเรียนรู้ที่สามารถนำไปปรับใช้ในสถานการณ์จริงได้ในอนาคต

ในด้านของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จากการสังเกตพฤติกรรมพบว่าหลังการจัด ประสบการณ์เด็กส่วนใหญ่มีความมั่นใจในการพูดมากขึ้นและมีความรู้สึกรู้สึกชอบและอยากพูดหรือนำเสนอ สิ่งต่าง ๆ หรือแบ่งปันข้อมูลในสิ่งที่รู้ให้กับเพื่อน ๆ เปรียบเทียบกับช่วงก่อนจัดประสบการณ์ที่เด็กเขินอาย พูดโต้ตอบด้วยน้ำเสียงที่เบา ตอบเป็นกลุ่มคำศัพท์หรือประโยคสั้น ๆ ซึ่งขณะทำกิจกรรมบางช่วงอาจมี บางช่วงที่เด็กพูดตะกุกตะกัก ไม่มีความมั่นใจซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ตามปกติโดยสอดคล้องกับ Trakoonbangkhra (2023) ที่กล่าวถึงลักษณะของทักษะการพูดของเด็กข้างต้นไว้ว่าในช่วงแรกของการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษ เด็กอาจมีอาการเขินและไม่สื่อสารตอบโต้กลับ เนื่องจากเด็กใช้เวลาในการ เรียนรู้คำศัพท์และประโยคภาษาอังกฤษที่ไต่ขึ้นเป็นระยะเวลาหนึ่ง หลังจากนั้นเด็กมีพัฒนาการผ่านการ พูดโดยใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษคำเดียวในการโต้ตอบและค่อย ๆ ซึมซับและพัฒนาไปสู่การเลียนแบบ เสียงจากการฟังคนรอบข้างไปสู่การเรียบเรียงประโยคและคำศัพท์ภาษาอังกฤษในการพูดสื่อสารกับ ผู้อื่นในที่สุด ทำให้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับเด็ก ครูจำเป็นต้องให้เวลากับ เด็ก ๆ ในการเรียนรู้และซึมซับประโยคหรือคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เป็นเป้าหมายจากทั้งตัวของครูเอง และคนรอบข้าง และ Hannon (2022) ที่กล่าวถึงพัฒนาการด้านการพูดของเด็กว่า เด็กจะมีพัฒนาการ โดยเริ่มจากการพูดเป็นประโยคสั้น ๆ ในการโต้ตอบบุคคลรอบข้าง และพัฒนาไปสู่การพูดเป็นประโยค ที่ยาวมากขึ้นทำไปสู่การที่เด็ก ๆ สามารถที่จะพูดคุยโต้ตอบได้ดีและนานขึ้น

ในด้านของทักษะการฟังภาษาอังกฤษพบว่าเด็กสามารถเข้าไปทำกิจกรรมในสถานการณ์ จำลองโดยสามารถแสดงพฤติกรรมเช่น การหยิบของตามที่กำหนดไว้ไปให้กับเพื่อนหรือไปทำในส่วนที่ บทบาทตนได้รับได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งสามารถที่เข้าใจกิจกรรมหรือคำถาม และตอบออกมาได้อย่าง ถูกต้อง สามารถเข้าใจในลำดับขั้นตอน เปรียบเทียบกับช่วงก่อนจัดประสบการณ์ที่พบว่าไม่สามารถ เข้าใจประโยคและคำศัพท์ภาษาอังกฤษบางคำได้ มีความลังเลในการเลือกคำตอบขณะทำแบบทดสอบ ซึ่งเด็กมีพัฒนาการด้านการฟังที่ดีขึ้นหลังจากที่เด็กได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ครบ 24 ครั้ง

โดยสอดคล้องกับ National Institute on Deafness and Other Communication Disorder (2022) ที่กล่าวถึงพัฒนาการของทักษะการฟังในเด็กปฐมวัยไว้ว่า เด็กสามารถพัฒนาทักษะการฟังได้ผ่านการเรียนรู้และซึมซับเสียง คำศัพท์ หรือ ประโยคต่าง ๆ ผ่านการตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมที่เด็กอาศัยอยู่ ควบคู่ไปกับผู้คนที่อยู่รอบ ๆ ตัวที่อำนวยความสะดวกการเรียนรู้ของเด็ก และ Samahito (2013) ที่อธิบายถึงพัฒนาการทักษะการฟังไว้ว่า เด็กที่อยู่ในช่วงอายุ 5 ปี จะมีปฏิสัมพันธ์ทางภาษาที่ซับซ้อนมากขึ้น โดยเด็กสามารถที่จะเข้าใจในส่วนของประโยคและคำศัพท์ที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ อีกทั้งสามารถที่จะอธิบายในเรื่องของเวลา และเข้าใจในลำดับขั้นตอนได้อย่างถูกต้อง

2. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นฐานเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สร้างสภาพแวดล้อมในห้องเรียนเสมือนกับสถานการณ์หรือสถานที่จริงเพื่อใช้ในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก ซึ่งในงานวิจัยนี้ได้ใช้สถานการณ์ร้านอาหาร ซูเปอร์มาร์เก็ต และห้างสรรพสินค้า ทำให้เด็กสามารถเรียนรู้และพัฒนาทักษะต่าง ๆ อีกทั้งเป็นต่อยอดองค์ความรู้ที่มีต่อสถานที่หรือสถานการณ์จริงได้โดยที่เด็กไม่จำเป็นต้องเดินทางไปในสถานที่จริง โดยสอดคล้องกับ Sinthuchai & Ubolwan (2017) ที่กล่าวถึงการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นฐานไว้ว่า เป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เด็กได้เรียนรู้ถึงองค์ประกอบต่าง ๆ รวมถึงวิธีการทำสิ่งต่าง ๆ ผ่านการจำลองสถานการณ์จริงโดยที่เด็กนำองค์ความรู้และประสบการณ์ที่เด็กมีซึ่งเกี่ยวข้องกับสถานการณ์จริงมาปรับใช้ผ่านการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียน

นอกจากนี้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นฐานนั้น ผู้วิจัยได้นำหลักการจัดประสบการณ์ภาษาแบบธรรมชาติ (Whole Language Teaching) มาใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยเนื่องจากวิธีดังกล่าวนั้นเป็นการสอนภาษาที่เปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ และสภาพแวดล้อมที่เด็กสามารถพบได้ในชีวิตประจำวัน โดยเด็กเรียนรู้ความหมายของประโยคและคำศัพท์ต่าง ๆ ที่มีอยู่รอบตัว ก่อให้เกิดแรงกระตุ้นในการเรียนรู้ภาษา สร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาซึ่งจำเป็นสำหรับการส่งเสริมการเรียนรู้ทางภาษาสำหรับเด็กในระดับที่สูงขึ้น โดยการสอนภาษาแบบธรรมชาติมาใช้นั้นมีความสอดคล้องกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองที่ Boonchuewong (2013) ได้กล่าวถึงการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองไว้ว่า เด็กได้เรียนรู้และมีปฏิสัมพันธ์กับสถานการณ์จำลองที่ครูเป็นผู้จัดเสมือนกับการเรียนรู้ในสถานการณ์หรือพื้นที่จริง ทำให้เด็กสามารถเข้าใจถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ กฎกติกา หรือวิธีการปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ได้โดยสอดคล้องกับ Thaniwattananon (2021) ที่กล่าวว่า เด็กจะได้เรียนรู้ถึงกฎ กติกา เงื่อนไขการทำกิจกรรมในช่วงชั้นนำ จากนั้นนำทักษะและองค์ความรู้ไปใช้ในการทำกิจกรรมใน ชั้นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และ สะท้อนความรู้และทักษะที่ได้พัฒนาหลังการทำกิจกรรมในชั้นสรุป ซึ่งการจัดประสบการณ์ในครั้งนี้เด็กได้พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูดรวมถึงทักษะอื่น ๆ ผ่านการใช้ประโยคและคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบกับได้รับประสบการณ์หรือองค์ความรู้อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์

จำลอง โดยนำสิ่งของที่เป็นของจริงและเหมือนจริงที่มีจำนวนเพียงพอกับเด็กมาประกอบการทำกิจกรรม อีกทั้งยังมีการนำสื่อ รูปภาพที่มีตัวอักษรและสัญลักษณ์มาประกอบการจัดกิจกรรมอย่างอิสระ ภายใต้เงื่อนไขที่วางไว้ โดยสอดคล้องกับ Duangyai (2009) ที่กล่าวถึงลักษณะของห้องเรียนที่ใช้ในการสอนภาษาแบบธรรมชาติไว้ว่า ลักษณะของห้องเรียนมีการใช้ตัวหนังสือ ประโยค หรือคำศัพท์ ประกอบกับสื่อและสภาพแวดล้อมที่จัดขึ้น โดยที่เด็กสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ กับเพื่อนหรือครูได้อย่างอิสระ นอกจากนี้ในส่วนของเนื้อหาประโยคและคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้ในการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็กผู้วิจัยได้ออกแบบเนื้อหาที่ใช้ในการจัดประสบการณ์ที่สอดคล้องกันกับจุดมุ่งหมายการสอนภาษาแบบธรรมชาติที่ Gornthong (2014) ได้กล่าวว่าการสอนภาษาแบบธรรมชาติเป็นการพัฒนาทักษะทางภาษาทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียนไปพร้อม ๆ กัน หรือในบางครั้งสามารถที่เน้นทักษะใดทักษะหนึ่งเป็นพิเศษได้ ซึ่งเด็กได้รับองค์ความรู้ เรียนรู้ถึงความหมายของสิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่รอบตัวและพัฒนาทักษะทางภาษาที่นำไปสู่ระดับที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น อีกทั้งเป็นการสร้างทัศนคติที่ดีต่อเด็กในการเรียนรู้ภาษา โดยผู้วิจัยออกแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทั้ง 24 แผน ซึ่งในแต่ละแผนประกอบไปด้วยการทำกิจกรรมที่เด็กใช้ทั้งทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในการทำกิจกรรม และมีแผนการจัดประสบการณ์บางส่วนที่เน้นทักษะการฟังหรือการพูด อีกทั้งเนื้อหา ประโยคและคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้ในการทำกิจกรรมผู้วิจัยออกแบบให้เนื้อหามีความเชื่อมโยงกัน ซึ่งเด็กได้เรียนรู้และนำไปใช้ตลอดการทำกิจกรรมทั้ง 24 ครั้ง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูควรวางแผนเวลาการจัดประสบการณ์ให้เหมาะสม โดยใช้เวลาที่เปิดโอกาสให้เด็กทุกคนได้ใช้ทักษะการฟังและการพูดในสถานการณ์ที่กำหนด
2. ครูสามารถนำสื่อหรือสิ่งของต่าง ๆ ที่สามารถพบได้ในโรงเรียนหรือบริเวณใกล้เคียง มาใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่เด็กได้เพื่อประหยัดต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก เช่นการนำ แก้วน้ำ หรือถาดอาหารในโรงอาหารมาใช้ในการประกอบสถานการณ์จำลองร้านอาหาร หรือ การนำกระดาษที่ใช้แล้วด้านเดียวมาทำเป็นป้าย สื่อประกอบฉาก หรือ ทำกำแพงกัน เป็นต้น
3. ครูควรประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองทราบเพื่อเชื่อมโยงกับสถานการณ์จำลองที่โรงเรียนจัดสู่การปฏิบัติในสถานการณ์จริง
4. ครูสามารถเลือกสถานการณ์จำลองอื่น ๆ ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่เด็กได้ เช่น สวนสัตว์ หรือ สถานท่องเที่ยวตามธรรมชาติ เป็นต้น โดยเลือกตามความเหมาะสมของเนื้อหา สภาพแวดล้อมโดยรอบ และ ประสบการณ์ของเด็ก

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งถัดไป

1. ควรศึกษาผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้รูปแบบอื่น ๆ ที่มีต่อทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง และการพูด เช่น การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐาน เนื่องจากเป็นการนำปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจริงและเป็นประเด็นใกล้ตัวมาใช้ในการจัดประสบการณ์ ซึ่งใกล้เคียงกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นฐาน ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มาจากของจริงซึ่งเด็ก ๆ สามารถนำไปปรับใช้ได้

2. ควรศึกษาผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นฐานที่มีต่อทักษะสมอง EF เนื่องจากทักษะสมอง EF เป็นทักษะที่มีความสำคัญในการดำเนินชีวิตประจำวัน เด็กควรได้รับการฝึกฝนและพัฒนาโดยซึ่งศึกษาผลที่จะเกิดจากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นฐานได้

References

- ALTA Language Services. (2023). *Is there a critical period for language learning?*.
<https://altalang.com/beyond-words/is-there-a-critical-period-for-language-learning/>
- Boonchuewong, Y. (2013). *Simulation-Based Learning*. Faculty of Pharmaceutical Sciences Chiang Mai University.
- Chaikio, W. (2007). *The Development of an Activity Package Promoting English Speaking for Pratom Suksa 5 students*. Uttaradit Rajabhat University.
<https://tinyurl.com/2m8ra7sj>
- Duangyai, U. (2009). *Effects of Using Whole Language Approach on Young Children Development and Interest in Writing*. Srinakharinwirot University.
<https://tinyurl.com/42jvxk36>
- Gornthong, J. (2014). *The Effects of Field Trip Study Activity Provision Based on Whole Language Approach on Meaningful Writing of Preschool Children*.
<https://tinyurl.com/3trfbaah>
- Hannon, C. (2022). *Reinforcing Language Skills for Our Youngest Learners*.
<https://www.naeyc.org/our-work/families/reinforcing-language-skills>
- Khumsuk, W., & Nilapun, M. (2020). *Simulation-Based Learning*. Curriculum and Instruction Faculty of Education. Silpakorn University. 3(1), 29-38.

- National Institute on Deafness and Other Communication Disorder. (2023). Speech and Language Developmental Milestones. National Institute on Deafness and Other Communication Disorder. <https://www.nidcd.nih.gov/health/speech-and-language>
- Nitikarn, C. (2008). The Application of Whole Language Activity-based Lessons Affecting Preschoolers' Reading and Writing Abilities. <https://tinyurl.com/3ww7r3n4>
- Panthong, B. (2011). Whole Language. Graduate year 3, Issue 3, page 39-45. Central Library Office. Srinakharinwirot University. <https://tinyurl.com/m58spxrr>
- Samahito, C. (2013). Early Childhood English Development. P.S. Print.
- Sinthuchai, S., & Ubolwan, K. (2017). Fidelity Simulation Based Learning: Implementation to Learning and Teaching Management. Royal Thai Army Nurses, 18.
- Thaniwattananon, P. (2021). Simulation Based Learning. [https://www.nur.psu.ac.th/nur/file_simulation/Simulation-Based Learning Guide](https://www.nur.psu.ac.th/nur/file_simulation/Simulation-Based%20Learning%20Guide)
- Trakoonbangkhra, P. (2023). English Stimulation for Early Childhood Students. Bansomdejchaopraya Rajabhat University. <https://tinyurl.com/mr6mxwvm>